

Blind Guardian

Recenze – A Twist In The Myth (CD)

Blind Guardian vždy platili za seskupení, které do jisté míry určovalo směr vývoje metalu v devadesátých letech. Alba z tohoto období jsou dnes již klasická a kapela, dobře si vědoma vlastní pozice, se bohulibě vyhřívá v paprscích vlastní popularity. S prošlapáváním cestiček je ale dnes už asi nadobro konec.

Hansi sice v bonusovém rozhovoru digipackové verze alba tvrdí, že aktuální album zní svěže a že obsahuje zřetelné prvky 70. let (což mi přijde jako dost protichůdné tvrzení). Pravda je ovšem po hříchu trochu někde jinde. „A Twist In The Myth“ je totiž klasickým albem Blind Guardian. Nebo ještě lépe řečeno: je fúzí dvou klasických alb. Přelomového „Imaginations From The Other Side“ a předchozí desky „A Night In The Opera“. Podle toho, co kapela říkala před vydáním alba, měla být novinka přímočařejší, syrovější a metalovější než nadýchané aranže z opery. Pilotní singl alba „Fly“ jim dával i docela za pravdu. Ve finále ovšem dopadlo vše úplně jinak. Skladby samotné jsou sice přímočařejší, mají kratší stopáž i větší tah na branku, avšak v okamžiku, kdy se do hry vloží mocný Hansiho chór jak vystřížený z operní síně (myšleno v kontextu předchozího alba), jde veškerá syrovost do kytek. Bez nadsázky by se dalo říct, že současní Blind Guardian jsou z jedné poloviny kapela a z druhé poloviny stovky Hansiů, jejichž sbory dodávají albu až nepříjemně povědomý odér předchozího alba. Je sice pravda, že tempo se změnilo z rychlého power metalu do středně tempých monumentálních mini eposů, ale valná většina poznávacích made in blind značek zůstává zachována v netknuté podobě. Andrého kytara se ukazuje jako zcela nadčasová – na tu zapomněl i čas. Zní stejně jako před lety, stále dokola klátí povědomé melodie s mladickou silou a razancí. Ostatních kytar kromě hlavní linky není v hudbě taky zrovna málo. Celkovým zvukem je tedy Opera s Mýtem velmi příbuzná. Atmosféra skladeb mi přijde podobná spíš již zmiňovanému „Imaginations from the Other Side“. Materiál je celkem dost vyrovnaný. I s odstupem několika desítek poslechnů nedokážu určit, která skladba je nějak výrazně lepší než ostatní. Já osobně mám nejraději klasické kusy jako je druhá „Otherland“ a závěrečná „The New Order“. Naopak za největší voprux pokládám cajdák „Carry The Blessed Home“, jenž zdařile sekunduje nejpříšernější skladbě Blindů vůbec: „Sadly Sings Destiny“. Pak je tu ještě rocková „Another Stranger Me“ a netradičně znějící „Fly“. Zbytek alba jsou klasičtí Blind Guardian. Nechybí tu ani povinný „The Bard´s Song“ nově titulovaný jako „Skalds And Shadows“ – takovou skladbu bych si být kapelou klidně odpustil.

Otázka je, co teď s tím. Jako hudební kritik bych měl „A Twist In The Myth“ asi bez dlouhého rozmyslu poslat tam, kam ani Hansi nedozpívá. Při poslechu alba jsem si ale uvědomil důležitou skutečnost. Ačkoli jsou moje současné albové módy převážně progresivního charakteru, mé srdce dlí zřejmě už navždy v okovech ukovaných v klasických heavy metalových pecích. Je určitě příjemné, když kapely, jako jsou Blind Guardian nebo Iron Maiden, nahrají album znovu posouvající mantinely žánru. Nicméně pokud se

nepovede, nemám s tím velký problém. Novinka Blindů má vzhledem k minulosti kapely kvalitativně zcela jistě mírně sestupný charakter, ale stále ještě zůstává hudbou na poměrně vysoké úrovni. Navíc vyšla v moc hezkým digipacku a má na obalu fakt krásnýho draka.

Redaktor: Louža (31.8.2006, z webzinu www.metalopolis.net)